

e-Book

จัดทำโดย นักวิชาการเตรียมสอบข้าราชการ

คู่มือเตรียมสอบ

นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

(สนง.สภาความมั่นคงแห่งชาติ)

รายละเอียดประกอบด้วย

- ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ ส.ม.ช.
- กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ ส.ม.ช.
- ความรู้เฉพาะตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
- ความรู้ทางด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- แนวข้อสอบ

สั่งซื้อได้ที่

www.SheetRam.com

Ins.02-7230950, 02-5141422

085-9679080, 085-9993722, 085-9993740

e-Book

259.-

ขอบเขตเนื้อหา

ส่วนที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับ สภาความมั่นคงแห่งชาติ

ความเป็นมาของสภาความมั่นคงแห่งชาติ	5
วิสัยทัศน์	5
พันธกิจ	6
องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของสภาความมั่นคงแห่งชาติ	6
นโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้	9
จรรยาบรรณในการปฏิบัติงาน	17

ส่วนที่ 2 กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2502 และแก้ไขเพิ่มเติม	21
พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551	24
แนวข้อสอบพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551	35

ส่วนที่ 3 ความรู้เฉพาะตำแหน่งบุคลากร

นโยบาย	40
แผน (Plan)	51
โครงการ (Program)	76
การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์	89
กระบวนการของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์	89
การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ตามแนวทางของสำนักงาน ก.พ.ร.	90
การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์	106
แนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพ	108
ระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์	119
งบประมาณแผ่นดิน	137
แนวความคิดในการจัดทำงบประมาณแผ่นดิน	148
เทคนิคในการวิเคราะห์งบประมาณแผ่นดิน	150
งบประมาณแบบวางแผนวางโครงการ	156

การติดตามประเมินผลโครงการ (Program Evaluation)	169
การวิจัยและการพัฒนาระบบงาน	185
การวิจัย	185
การบริหารการพัฒนา	191

ส่วนที่ 4 กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 11	195
แนวข้อสอบ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 11	204
สรุประเบียบงานสารบรรณ พ.ศ. 2526 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2548	212
แนวข้อสอบ ระเบียบงานสารบรรณ พ.ศ. 2526 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2548	227
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการข่าวดูแลของราชการ พ.ศ.2540	249
สรุประเบียบว่าด้วยรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ.2544	256
แนวข้อสอบพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540	266
แนวข้อสอบ วิเคราะห์นโยบายและแผน	275
แนวข้อสอบ ภาษาอังกฤษ	304
ความรู้เกี่ยวกับพนักงานราชการ	341
แนวข้อสอบพนักงานราชการ	352

ความเป็นมาของสภาความมั่นคงแห่งชาติ

สภาความมั่นคงแห่งชาติเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกโดยพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งทรงมีพระราชประสงค์จะให้มีการพิจารณางานในภารกิจทางด้านการทหารเพื่อการป้องกันประเทศ เป็นไปอย่างละเอียดรอบคอบ มีประสิทธิภาพ และมีการประสานงานซึ่งกันและกัน จึงได้ทรงโปรดเกล้าให้มีสภาเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าวขึ้นเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2453 แต่เดิมนั้นยังไม่มีชื่อเรียกเป็นการเฉพาะ แต่เรียกเป็นการทั่วไปว่า “สภาเกี่ยวกับการป้องกันพระราชอาณาจักร” โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นองค์ประธานฯ

ได้มีการปรับปรุงและแก้ไของค์ประกอบของสภามาเป็นลำดับ กล่าวคือในปี พ.ศ. 2470 ได้มีการแก้ไขปรับปรุงทั้งในด้านองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ และเรียกชื่อใหม่ว่า “สภาป้องกันพระราชอาณาจักร” จนกระทั่งถึงเดือนกรกฎาคม 2475 หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองได้มีการจัดระเบียบการป้องกันราชอาณาจักรขึ้นใหม่ สภาป้องกันพระราชอาณาจักรจึงถูกยกเลิกไป ต่อมาเมื่อวันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2487 ได้มีการจัดตั้ง “สภาการสงคราม” ขึ้น โดย ออกเป็นพระราชบัญญัติชื่อว่าพระราชบัญญัติสภาการสงคราม ซึ่งนับเป็นพระราชบัญญัติฉบับแรกที่เกี่ยวข้องกับสภาความมั่นคงแห่งชาติ เพราะได้กำหนดให้สภาการสงครามมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินสงครามทั้งใน ทางทหาร ทางเศรษฐกิจ และการเมือง ตลอดจนสวัสดิภาพของประชาชน สภาการสงครามมีอายุได้เพียง 8 เดือน ก็ยกเลิกไป เนื่องจากได้มีการจัดตั้ง “สภาป้องกันราชอาณาจักร” ขึ้นแทน โดยออกเป็นพระราชบัญญัติชื่อว่า พระราชบัญญัติสภาป้องกันราชอาณาจักร เมื่อ 10 กันยายน พ.ศ. 2487 หลังจากนั้นเมื่อ 31 มกราคม พ.ศ. 2499 ได้มีพระราชบัญญัติสภาป้องกันราชอาณาจักรออกมาใหม่ ยกเลิกพระราชบัญญัติเดิม และใช้อยู่จนกระทั่งได้มีการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ คือ การยกเลิกพระราชบัญญัติสภาป้องกันราชอาณาจักร พ.ศ. 2499 และประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2502 นับเป็นการเปลี่ยนแปลงจาก “สภาป้องกันราชอาณาจักร” เป็น “สภาความมั่นคงแห่งชาติ” มาจนกระทั่งทุกวันนี้

วิสัยทัศน์

มุ่งเป็นองค์กรหลักในการกำหนดทิศทางนโยบายและยุทธศาสตร์เพื่อเป็นหลักประกันในการรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์แห่งชาติอย่างยั่งยืน

พันธกิจ

1. กำหนด ทิศทาง พัฒนา และเสนอแนะนโยบายและยุทธศาสตร์ รวมทั้งการพัฒนาองค์ความรู้ ในการบริหารจัดการปัญหาที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติสอดคล้องกับสถานการณ์ และการเปลี่ยนแปลงทั้งในปัจจุบันและอนาคต
2. อำนวย การ ประสานงานและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และภารกิจความมั่นคงของชาติทั้งในภาวะปกติและภาวะวิกฤติไปสู่การปฏิบัติ อย่างเป็นรูปธรรม
3. พัฒนาการ บริหารราชการเกี่ยวกับภารกิจความมั่นคงของชาติให้มีกลไก ระบบ และ มาตรฐานการทำงานที่เป็นไปตามหลักนิติธรรมและหลักการบริหารกิจการบ้าน เมืองที่ดี

องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของสภาความมั่นคงแห่งชาติ

สภาความมั่นคงแห่งชาติหรือที่เรียกโดยย่อว่า สภา มช. มีองค์ประกอบดังนี้

1) นายกรัฐมนตรี	ประธาน
2) รองนายกรัฐมนตรี	รองประธาน
3) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม	สมาชิก
4) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง	สมาชิก
5) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ	สมาชิก
6) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม	สมาชิก
7) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย	สมาชิก
8) ผู้บัญชาการทหารสูงสุด	สมาชิก
9) เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ	สมาชิกและเลขานุการ

สภาความมั่นคงแห่งชาติมีหน้าที่ 2 ประการ

ประการแรก มีหน้าที่พิจารณาเสนอแนะคณะรัฐมนตรีในเรื่องนโยบาย ภายในประเทศ นโยบายต่างประเทศ นโยบายการทหาร นโยบายการเศรษฐกิจ และอื่น ๆ อันเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติ ให้สอดคล้องกัน เพื่อให้กิจการทหารและกิจการของกระทรวง ทบวงกรมต่าง ๆ ตลอดจนองค์กรอื่น ๆ ของรัฐสามารถประสานกันได้อย่างใกล้ชิดและเป็นผลดี ต่อความมั่นคงแห่งชาติ

นโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

สถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นปัญหาที่มีความซับซ้อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ พื้นฐานปัญหาแท้จริงเกิดจากความต้องการมีส่วนร่วม การดำรงอยู่ในสังคมไทยบนพื้นฐานของความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะ ในขณะที่มีบุคคลกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นคนจำนวนน้อยเท่านั้นได้ใช้เงื่อนไขในอัตลักษณ์เฉพาะดังกล่าวมาขยายผลในการก่อความไม่สงบ ทำให้เกิดบรรยากาศความกลัว ความไม่ไว้วางใจระหว่างภาคส่วนต่างๆ ในพื้นที่จนทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ตกอยู่ในสภาพของความหวาดกลัวเป็นอุปสรรคในการเข้ามามีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่เพื่อให้การดำเนินงานในการแก้ปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถระงับและคลี่คลายปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ เกิดความสมานฉันท์และไว้วางใจในระดับที่เกื้อกูลต่อการพัฒนาทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม ด้วยการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่รัฐอย่างมีบูรณาการ มีเอกภาพในการปฏิบัติงานเชิงรุกที่มีประสิทธิภาพพร้อมกับการใช้พลังสร้างสรรค์ที่ดำรงอยู่ในสังคมไทย

โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีนายกรัฐมนตรีจึงออกคำสั่ง ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้จัดตั้งองค์การบริหารจัดการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นการเฉพาะ เพื่อให้เกิดเอกภาพการดำเนินงานตามนโยบายเสริมสร้างสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ และส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างส่วนราชการฝ่ายพลเรือน ตำรวจ ทหาร และภาคประชาชนในการป้องกัน แก้ไขปัญหาและการพัฒนาในพื้นที่ รวมทั้งการจัดเงื่อนไขที่เอื้อต่อการใช้ความรุนแรง

ข้อ 2 กำหนดนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีองค์ประกอบของนโยบาย ดังนี้

2.1 วัตถุประสงค์

เพื่อให้จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยสงบสันติ ปราศจากเงื่อนไขที่เอื้อต่อการใช้ความรุนแรง และมีบรรยากาศที่เกื้อกูลต่อการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการสร้างความสมานฉันท์และความเป็นธรรมที่เกื้อกูลต่อการพัฒนาและการสร้างสันติภาพอย่างยั่งยืน

2.2 นโยบาย

2.2.1 นำยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจเข้าถึง พัฒนา” และ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” รวมทั้งยึดมั่นแนวทางสันติวิธีเป็นบรรทัดฐานการจัดการความขัดแย้งและการสร้างความรักความสามัคคี และความสมานฉันท์และความสงบสุขของประชาชน

2.2.2 ยึดถือความเป็นธรรมและกระบวนการยุติธรรมตามหลักนิติธรรมเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญในการฟื้นฟูอำนาจรัฐ

2.2.3 ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเป็นพลังในการเข้าถึงประชาชน เพื่อเสริมสร้างสันติสุขและการพัฒนาอย่างยั่งยืน

2.2.4 สร้างความเข้าใจต่อสถานการณ์ความเป็นจริงที่เกิดขึ้นต่อสังคมทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ เพื่อสร้างความตระหนักของการอยู่ร่วมกันภายในชาติอย่างสันติสุขบนพื้นฐานของความหลากหลายในวิถีคิด วิถีชีวิตและวัฒนธรรม

ข้อ 3 แนวทางการปฏิบัติ

3.1 ดำเนินการทางการเมืองเชิงรุก และสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยการบูรณาการในการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพตามหลักนิติธรรม รวมทั้งการจัดระบบงานข้าราชการและต่อต้านข้าราชการในพื้นที่อย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพ สร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยเพื่อให้ประชาชน มีความเชื่อมั่นศรัทธาและไว้วางใจในรัฐ

3.2 เสริมสร้างความเข้าใจและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ระหว่างภาครัฐกับกลุ่มผู้นำและผู้สอนทางศาสนา ผู้นำท้องถิ่นผู้นำชุมชนและองค์กรภาคเอกชน เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการแก้ไขปัญหา

3.3 ขจัดเงื่อนไขและสาเหตุที่ส่งผลให้ประชาชนในพื้นที่เกิดความรู้สึกแตกแยก หรือความไม่เท่าเทียม โดยมีการปฏิบัติที่ประชาชนสัมผัสได้ว่าเป็นรูปธรรมในระดับที่สามารถส่งผลต่อการสร้างความรู้สึกและบรรยากาศให้เห็นว่าทุกคนสามารถอยู่ในประเทศไทยได้อย่างมีศักดิ์ศรีและมีความสุขตามวิถีชีวิต สังคม ศาสนา และวัฒนธรรมของตน

3.4 สร้างความเข้าใจด้วยการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องทันเวลา เพื่อสร้างและรักษาความปรองดอง และสมานฉันท์ระหว่างประชาชนทุกหมู่เหล่า รวมทั้งป้องกันและต่อต้านข่าวลือและข่าวสารที่บิดเบือนความเป็นจริงอันจะทำให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นในแนวนโยบายของรัฐและการดำเนินการของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตลอดจนเพื่อลดความน่าเชื่อถือของกลุ่มก่อความไม่สงบ

3.5 ส่งเสริมให้มีช่องทางสร้างความเข้าใจกับกลุ่มที่มีความเห็นแตกต่างและเลือกใช้ความรุนแรง ด้วยการปรับความเข้าใจกับบุคคลกลุ่มเป้าหมายในทุกระดับอย่างเป็นเอกภาพ

จรรยาบรรณในการปฏิบัติงาน

1. เป้าหมายและขอบเขต

- 1.1 รับผิดชอบต่อ :
 - 1.1.1 สถาบันหลักของชาติ
 - 1.1.2 สังคมโดยรวม
 - 1.1.3 นโยบายของรัฐ
 - 1.1.4 ประชาคมความมั่นคง
- 1.2 ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพโดยความเป็นธรรมด้วยความจริงใจ
- 1.3 รักษาและเสริมสร้างผลประโยชน์ของชาติ
- 1.4 ดำเนินการส่งเสริมและริเริ่มภารกิจที่เป็นประโยชน์ด้านความมั่นคงแห่งชาติ
- 1.5 มีความเป็นประชาธิปไตย และดำรงความเป็นกลางทางการเมือง

2. การปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเจ้าหน้าที่ ต้องยึดถือหลักปฏิบัติดังต่อไปนี้

- 2.1 ความซื่อสัตย์สุจริต ต้องเป็นผู้ที่ทำงานอย่างมีศักดิ์ศรี ไม่เห็นแก่ประโยชน์อันมิชอบหรืออันมิควรได้
- 2.2 ความขยันหมั่นเพียร ต้องอุทิศตนและเวลาให้กับการทำงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ มีความขยันตั้งใจและเอาใจใส่ต่องานในหน้าที่รับผิดชอบให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
- 2.3 ความรู้ความสามารถ ต้องเอาใจใส่ศึกษาเรียนรู้งานในหน้าที่ เตรียมความพร้อมตลอดเวลา เพื่อให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
- 2.4 ความมีระเบียบวินัย ต้องประพฤติปฏิบัติตามต้วบทกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่ง ตลอดจนจรรยาบรรณนี้อย่างเคร่งครัด
- 2.5 การรักษาความลับของข้าราชการ ต้องมีจิตสำนึกแห่งการรักษาความปลอดภัย และปฏิบัติอย่างเคร่งครัดตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับและคำสั่ง
- 2.6 การพัฒนาแบบบูรณาการ ต้องร่วมมือพัฒนาและสร้างสรรค์สำนักงานให้เป็นองค์กรที่มีวัฒนธรรมแห่งการ เรียนรู้ เปิดกว้าง ปฏิบัติงานในลักษณะองค์รวม มุ่งเน้นประสิทธิภาพ โดยรวมพลังแรงกายและแรงใจของเจ้าหน้าที่ทุกคน

2.7 การรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ ต้องรักษาผลประโยชน์ของทางการในการบริหาร และการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินอย่างมีประสิทธิภาพและอย่างประหยัด การรักษาทรัพย์สินของทางราชการให้อยู่ในสภาพที่ดีและให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2.8 การสร้างจิตสำนึกที่ดีงาม ต้องมีความรับผิดชอบในเป้าหมายแห่งจรรยาบรรณ การมีวิสัยทัศน์ที่ก้าวหน้าและกว้างไกล การปรับปรุงตนเองและสำนักงาน โดยมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ วัฒนธรรม และค่านิยม ของระบบราชการตามหลักการจัดการภาครัฐแนวใหม่และการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

2.9 ความถูกต้องความชอบธรรม ต้องยึดหลักความถูกต้อง ชอบธรรมตามหลักธรรมาภิบาล ในการปฏิบัติตนและการปฏิบัติ หน้าที่ทั้งปวง

3. ข้อพึงปฏิบัติเพื่อความสำเร็จและความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน

3.1 ข้อพึงปฏิบัติตน

3.1.1 ประพฤติตนให้เหมาะสมทั้งทางวาจา กิริยามารยาท การแต่งกาย บุคลิก และการวางตัว

3.1.2 ไม่ประพฤติในทางเสื่อมเสียชื่อเสียงต่อตนเองและต่อสำนักงาน

3.1.3 ใฝ่ใจในการพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มความรู้ ความสามารถพัฒนางานของตนและสำนักงานให้บังเกิดผลดียิ่งขึ้น

3.1.4 มีศีลธรรมจรรยาในการประพฤติตน และยึดมั่น สร้างสรรค์ความรักสามัคคีทั้งภายในและภายนอกสำนักงาน

3.2 ข้อพึงปฏิบัติในการทำงาน

3.2.1 ศึกษาและทำความเข้าใจให้ถ่องแท้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงแห่งชาติ ทั้งภายในและระหว่างประเทศ และข้อกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติ คำสั่ง หนังสือเวียนที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่

3.2.2 ศึกษางานในหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างจริงจัง เพิ่มพูนขีดความสามารถของตนเองอย่างต่อเนื่องและตลอดเวลา

3.2.3 ศึกษาและพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถ ในการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ด้านการสร้างระบบและการใช้ข้อมูลข่าวสาร คอมพิวเตอร์ ตลอดจนเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ทันสมัยอื่น ๆ

3.2.4 รักษาความลับของทางราชการอย่างเคร่งครัด

พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

พ.ศ. 2551

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551

เป็นปีที่ 63 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 และมาตรา 31 ประกอบกับมาตรา 32 มาตรา 33 มาตรา 34 มาตรา 36 มาตรา 41 และมาตรา 43 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

“การรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร” หมายความว่า การดำเนินการเพื่อป้องกัน ควบคุม แก้ไข และฟื้นฟูสถานการณ์ใด ที่เป็นภัยหรืออาจเป็นภัยอันเกิดจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ก่อให้เกิดความไม่สงบสุข ทำลาย หรือทำความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ ให้กลับสู่สภาวะปกติเพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือความมั่นคงของรัฐ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐ แต่ไม่รวมถึงศาลและองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้อำนวยการแต่งตั้งให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้

“จังหวัด” หมายความว่ารวมถึง กรุงเทพมหานคร

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

มาตรา 4 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 1

กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

มาตรา 5 ให้จัดตั้งกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร เรียกโดยย่อว่า “กอ.รมน.” ขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

กอ.รมน. มีฐานะเป็นส่วนราชการรูปแบบเฉพาะอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี โดยวิธีการปฏิบัติราชการและการบริหารงาน การจัดโครงสร้าง การแบ่งส่วนงานและอำนาจหน้าที่ของส่วนงาน และอัตรากำลัง ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ให้นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลเป็นผู้อำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร เรียกโดยย่อว่า “ผอ.รมน.” เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างใน กอ.รมน. และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของ กอ.รมน. โดยมีผู้บัญชาการทหารบกเป็นรองผู้อำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

ผู้อำนวยการอาจแต่งตั้งผู้ช่วยผู้อำนวยการจากข้าราชการในสังกัด กอ.รมน. หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นได้ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงโครงสร้างและการแบ่งส่วนงานภายในของ กอ.รมน.

ให้เสนาธิการทหารบกเป็นเลขาธิการ กอ.รมน. มีหน้าที่รับผิดชอบงานอำนาจการและธุรการของ กอ.รมน.

รองผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และเลขาธิการ กอ.รมน. มีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างใน กอ.รมน. รองจากผู้อำนวยการและมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่ผู้อำนวยการกำหนด

ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจทำนิติกรรม ฟ้องคดี ถูกฟ้องคดี และดำเนินการทั้งปวงเกี่ยวกับคดีอันเกี่ยวเนื่องกับอำนาจหน้าที่ของ กอ.รมน. ทั้งนี้ โดยกระทำในนามของสำนักนายกรัฐมนตรี

ในการปฏิบัติหน้าที่และการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อำนวยการจะมอบอำนาจเป็นหนังสือให้รองผู้อำนวยการเป็นผู้ปฏิบัติหรือใช้อำนาจแทนก็ได้

มาตรา 6 ให้ กอ.รมน. เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง

มาตรา 7 ให้ กอ.รมน. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินแนวโน้มของสถานการณ์ที่อาจก่อให้เกิดภัยคุกคามด้านความมั่นคงภายในราชอาณาจักรและรายงานคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

(2) อำนวยการในการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ในการนี้ให้มีอำนาจหน้าที่เสนอแผนและแนวทางในการปฏิบัติงานและดำเนินการต่อ คณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบเมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามแผนและแนวทางนั้น

(3) อำนวยการ ประสานงาน และเสริมการปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตามแผนและแนวทางในการปฏิบัติงานตาม (2) ในการนี้ คณะรัฐมนตรีจะมอบหมายให้ กอ.รมน. มีอำนาจในการกำกับดำเนินการของหน่วยงานของรัฐตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดด้วยก็ได้

(4) เสริมสร้างให้ประชาชนตระหนักในหน้าที่ที่ต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ สร้างความรักความสามัคคีของคนในชาติ รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่กระทบต่อความมั่นคงภายในราชอาณาจักรและความสงบเรียบร้อยของสังคม

(5) ดำเนินการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติหรือตามที่คณะรัฐมนตรี สภาความมั่นคงแห่งชาติหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา 8 นอกจากการมอบอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินแล้วบรรดาอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อำนวยการจะมอบอำนาจให้ ผอ.รมน.ภาค ผอ.รมน.จังหวัด หรือผู้อำนวยการศูนย์หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นปฏิบัติแทนก็ได้

มาตรา 9 เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ของ กอ.รมน. ตามพระราชบัญญัตินี้ให้หน่วยงานของรัฐจัดส่งเจ้าหน้าที่ของรัฐไปปฏิบัติหน้าที่ใน กอ.รมน. ตามที่ผู้อำนวยการร้องขอและให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลหรือองค์กรอื่นที่มีอำนาจหน้าที่ทำนองเดียวกันของหน่วยงานของรัฐนั้น จัดให้หน่วยงานของรัฐที่จัดส่งเจ้าหน้าที่ของรัฐไปปฏิบัติหน้าที่ยัง กอ.รมน. มีอัตรากำลังแทนตามความจำเป็นแต่ไม่เกินจำนวนอัตรากำลังที่จัดส่งไป

มาตรา 10 ให้มีคณะกรรมการอำนวยการรักษา ความมั่นคงภายในราชอาณาจักรคณะหนึ่งประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นรองประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงมหาดไทย อัยการสูงสุด เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมบัญชีกลางและอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เป็นกรรมการและเลขาธิการ กอ.รมน. เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งข้าราชการใน กอ.รมน. เป็นผู้ช่วยเลขานุการไม่เกินสองคน

ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่กำกับ ให้คำปรึกษาและเสนอแนะต่อ กอ.รมน. ในการปฏิบัติงานในอำนาจหน้าที่ของ กอ.รมน. รวมตลอดทั้งอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) วางระเบียบเกี่ยวกับการอำนวยการและประสานงานกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร
- (2) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของ กอ.รมน. กอ.รมน.ภาค และ กอ.รมน.จังหวัด
- (3) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการงบประมาณ การเงินการคลัง การพัสดุและการจัดการทรัพย์สินของ กอ.รมน.
- (4) แต่งตั้งคณะที่ปรึกษา กอ.รมน. โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในภาคส่วนต่าง ๆ อย่างน้อยให้ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิหรือมีประสบการณ์ด้านรัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ นิติศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน การแก้ไขปัญหาโดยสันติวิธี การรักษาความมั่นคงของรัฐ สื่อมวลชนและมีหน้าที่ใน

แนวข้อสอบพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายใน ราชอาณาจักร พ.ศ. 2551

1. พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ฉบับที่ใช้เป็นฉบับ พ.ศ.ใด

ก. พ.ศ. 2545

ข. พ.ศ. 2549

ค. พ.ศ. 2550

ง. พ.ศ. 2551

ตอบ ง. พ.ศ. 2551

2. พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ให้ไว้เมื่อใด

ก. ณ วันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2545

ข. ณ วันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549

ค. ณ วันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550

ง. ณ วันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551

ตอบ ง. ณ วันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551

3. พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร มีผลบังคับใช้เมื่อใด

ก. ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข. ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ค. 7 วันหลังจากประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ง. 30 วันหลังจากประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ตอบ ข. ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

4. การดำเนินการเพื่อป้องกัน ควบคุม แก้ไข และฟื้นฟูสถานการณ์ใด ที่เป็นภัยหรืออาจเป็นภัยอันเกิดจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ก่อให้เกิดความไม่สงบสุข ทำลาย เรียกว่า

ก. ความมั่นคงแห่งชาติ

ข. การรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

ค. การป้องกันความมั่นคงแห่งชาติ

ง. มาตรการการปกป้องความมั่นคงแห่งชาติ

ตอบ ข. การรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

“การรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร” หมายความว่า การดำเนินการเพื่อป้องกัน ควบคุม แก้ไข และฟื้นฟูสถานการณ์ใด ที่เป็นภัยหรืออาจเป็นภัยอันเกิดจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ก่อให้เกิดความไม่สงบสุข ทำลาย หรือทำความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ ให้กลับสู่สภาวะปกติเพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือความมั่นคงของรัฐ

5. กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร เรียกโดยย่อว่า

ก. กอ.รมน.

ข. ก.อ.รมน.

ค. ก.ร.ม.น.

ง. ก.ร.ม.น.

ตอบ ก. กอ.รมน.

กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร เรียกโดยย่อว่า “กอ.รมน.” ขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

6. กอ.รมน. ขึ้นตรงต่อผู้ใดโดยตรง

ก. รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย

ข. นายกรัฐมนตรี

ค. รัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรม

ง. อธิบดีกรมตำรวจ

ตอบ ข. นายกรัฐมนตรี

กอ.รมน. มีฐานะเป็นส่วนราชการรูปแบบเฉพาะอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี โดยวิธีการปฏิบัติราชการและการบริหารงาน การจัดโครงสร้าง การแบ่งส่วนงาน และอำนาจหน้าที่ของส่วนงาน และอัตรากำลัง ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

7. ผู้อำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร คือผู้ใด

ก. รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย

ข. นายกรัฐมนตรี

ค. รัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรม

ง. อธิบดีกรมตำรวจ

ความรู้เกี่ยวกับตำแหน่งวิเคราะห์นโยบายและแผน

นโยบายและนโยบายสาธารณะ

การศึกษานโยบายนั้นโดยทั่วไปอาจจำแนกการศึกษาออกเป็น 2 แนวทาง คือ การศึกษานโยบายทั่วไป (General Policy) และการศึกษานโยบายสาธารณะ (Public Policy)

ในความหมายทั่วไป นโยบาย หมายถึง แนวทางกว้างๆ ในการปฏิบัติงาน ซึ่งในความหมายนี้จะไม่แยกแยะว่าจะเป็นการนโยบายของเอกชนหรือของรัฐก็ล้วนแล้วแต่เป็นแนวทางกว้างๆ ในการปฏิบัติงานทั้งสิ้น เช่น นโยบายของธนาคารกรุงเทพฯ ก็หมายถึง แนวทางกว้างๆ ในการปฏิบัติงานของรัฐ เป็นต้น

สำหรับในกรณีนี้จะกล่าวถึงเฉพาะนโยบายสาธารณะเป็นสำคัญ ซึ่งในความหมายของนโยบายสาธารณะมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

Thomas R. Dye กล่าวว่า นโยบายสาธารณะเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวหรือกิจกรรมที่รัฐบาลเลือกจะทำหรือไม่กระทำ และเกี่ยวข้องกับเหตุผลว่าทำไมจึงเลือกเช่นนั้น

William T. Greenwood กล่าวว่า นโยบาย หมายถึง การตัดสินใจขั้นต้นที่กำหนดแนวทางทั่วไปอย่างกว้างๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

Ira Sharkansky นโยบายสาธารณะ หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่รัฐบาลหรือองค์กรของรัฐจัดทำขึ้น เช่น การจัดบริการสาธารณะ การออกกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย การจัดพิธีกรรมอันเป็นสัญลักษณ์ของสังคม และการควบคุมกระบวนการกำหนดนโยบายหรือการกระทำทางการเมืองอื่นๆ เป็นต้น

ดร.กระมล ทองธรรมชาติ กล่าวว่า นโยบาย คือ แนวทางที่แต่ละประเทศได้เลือกปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กำหนดไว้ อันเป็นวัตถุประสงค์ที่เชื่อว่าถ้าทำได้สำเร็จจะยังเป็นประโยชน์กับประเทศของตนได้

สรุปก็คือ นโยบายสาธารณะ (Public Policy) นั้น อาจเป็นนโยบายของรัฐบาลหรือของเอกชนก็ได้ หากนโยบายนั้นมุ่งผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญ แต่สำหรับนโยบายของรัฐบาล (Government Policy) แล้ว จะต้องเป็นนโยบายสาธารณะเท่านั้น

ลักษณะทั่วไปของนโยบาย

จากความหมายทั้งหมดจะเห็นว่า นโยบายทั่วไปจะมีลักษณะดังนี้

1. เป็นแนวทางอย่างกว้างๆ คือ ไม่เจาะจง ยังมีลักษณะยืดหยุ่นอยู่มาก

ลักษณะของแผนที่ดี

นอกจากลักษณะทั่วไปของแผนดังที่กล่าวมาแล้วนั้น ยังมีผู้กำหนดลักษณะของแผนที่ดีเพิ่มเติมอีก ได้แก่

1. **ต้องมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน (Clear Objective)** วัตถุประสงค์ของแผนเป็นตัวกำหนดมาตรฐาน (Standard) และงาน (Job) ของแผน ดังนั้นจึงต้องมีความชัดเจนในความหมายและความตรงประเด็นด้วย

2. **ยืดหยุ่นได้ (Flexible)** แผนต้องสามารถดัดแปลงแก้ไขให้เหมาะสมกับกาลเวลา แรงบีบคั้นที่เปลี่ยนแปลงได้เสมอ ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้ทำให้แผนต่างจากโครงการ เพราะโครงการจะไม่ยืดหยุ่นเลย

3. **ปฏิบัติได้จริง (Applicable)** แผนต้องเหมาะสมกับความต้องการ สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เผชิญอยู่ และต้องหลีกเลี่ยงปัญหาให้เหลือน้อยที่สุด เพื่อให้การนำไปปฏิบัติมีความราบรื่นมากที่สุด

4. **มีความต่อเนื่อง (Continuous) และปรับปรุงได้ (Dynamics)** แผนอาจถูกจำกัดด้วยข้อจำกัดมากมาย ดังนั้นความต่อเนื่องของแผนจะช่วยให้ความสามารถในการแก้ปัญหา หรือประโยชน์ของแผนสมบูรณ์ขึ้นมาได้

สรุปก็คือ แผนที่ดีจะต้องมีลักษณะดังนี้

1. สามารถปฏิบัติตามได้
2. มีวัตถุประสงค์แน่นอน
3. มีเนื้อหาสาระที่เป็นจริง

ข้อสังเกต แผนอาจยืดหยุ่นได้ แผนเป็นแนวทางในการบริหารงานในอนาคต, แผนเป็นเครื่องมือสำหรับนักวางแผน, แผนเป็นเรื่องของการคาดคะเน ฯลฯ นี่ก็คือความจริงเกี่ยวกับแผนทั้งสิ้น

มิติของแผน

ศาสตราจารย์ Le Breton ได้กล่าวถึงลักษณะของแผนโดยละเอียดหรือที่เรียกว่า มิติของแผน (Dimensions of Plan) ซึ่งประกอบไปด้วย 13 มิติ ดังนี้

1. **ความซับซ้อนของแผน (Complexity)** แผนจะมีความสลับซับซ้อนเพียงใดพิจารณาได้จากสิ่งต่อไปนี้

แผนพัฒนา (Development Plan)

ไม่มีความหมายที่แน่นอน แต่ส่วนใหญ่แผนพัฒนาจะเน้นหนักทางด้านเศรษฐกิจ ดังนั้นอาจให้ความหมาย เช่น Lewis กล่าวว่า เป็นเอกสารที่กำหนดถึงมาตรฐานหลัก... เพื่อยกผลผลิตของชาติให้สูงขึ้น (A document which set out the chief measure that the government intend to take in order to raise national output per person)

องค์ประกอบของแผนพัฒนา

โดยปกติแล้วแผนพัฒนาส่วนใหญ่จะครอบคลุมวิธีต่างๆ ดังนี้

1. มีการสำรวจภาวะเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องระบุถึงตัวเลขรายได้ประชาชาติ กำลังการผลิตของประเทศ การค้าระหว่างประเทศ และแนวโน้มอุตสาหกรรมหลัก
2. การสำรวจสภาวะสังคม เช่น การเปลี่ยนแปลงของประชากร การศึกษา สาธารณสุข ที่อยู่อาศัย การให้หลักประกันความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เป็นต้น
3. การประเมินผล หรือการสรุปผลความก้าวหน้าที่ได้รับจากแผนฉบับก่อนๆ
4. การกำหนด/ระบุวัตถุประสงค์โดยทั่วไปของนโยบายทางเศรษฐกิจและสังคม
5. การคาดคะเน/ประมาณการ อัตราเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม ในระยะเวลาต่างๆ ของแผน
6. มีการเสนอแนะ มาตรการที่จะทำให้เป้าหมายในข้อ 5. บรรลุผล โดยเฉพาะอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เช่น การกำหนดมาตรการกระตุ้นการลงทุนและการออม การเพิ่มผลิตภาพ (Productive) ของประเทศ เป็นต้น
7. มีการกำหนดโครงการต่างๆ เกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล การเร่งรัดให้มีการนำแผนไปปฏิบัติโดยให้มีแผนรองรับและแผนหลัก เป็นต้น

การวางแผน (Planning)

การวางแผน (Planning) เป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งซึ่งผลที่ได้จากการวางแผนก็คือ “แผน” นั่นเอง

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายไว้อย่างน่าสนใจหลายคน เช่น

เยาวยุทธ เนห์รู กล่าวว่า การวางแผน หมายถึง การใช้สติปัญญาเพื่อนำเอาความเป็นจริง (Facts) และสถานการณ์ (Situations) ที่เป็นอยู่ขณะนั้นมาประสานเข้าด้วยกัน เพื่อให้ได้มาซึ่งหนทาง (A Way) ในการแก้ปัญหา

โจเซ่ วิลลามิล (Jose' Villamil) กล่าวว่า การวางแผนเป็นการกระทำที่เป็นกระบวนการ (Set of Temporally Linked Actions) ที่นำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ (Desired End)

State) การตัดสินใจแต่ละครั้งนั้นมุ่งให้เกิดกระบวนการรวมชาติ (Process of National Integration) หรือการเปลี่ยนแปลง (Transition) โดยมีการผดพลาด (Reversible) น้อยที่สุด

อัลเบิร์ต วอเตอร์สตัน (Albert Waterston) กล่าวว่า การวางแผนทุกชนิดจะต้องมีลักษณะร่วมกันหลายประการ เช่น ต้องประกอบด้วย การมองล่วงหน้า (Looking Ahead) ต้องมีการเลือกสรร (Making Choices) และต้องจัดเตรียมวิธีการกระทำ (Actions) ที่แน่นอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ หรืออย่างน้อยที่สุดต้องกำหนดข้อจำกัด (Setting Limits) ที่อาจจะเกิดจากการกระทำดังกล่าวไว้ด้วย

โดยลักษณะทั้ง 3 ประการนี้จะปรากฏในการวางแผนต่างๆ ตั้งแต่การวางแผนบูรณประเทศในภาวะสงครามและหลังสงคราม การวางแผนเมืองและประเทศ การวางแผนเพื่อการจ้างแรงงาน และการแก้ปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ และรวมตลอดถึงการวางแผนพัฒนาด้วย

เยเฮลเกล ดรอร์ (Yehezkel Dror) กล่าวว่า การวางแผนเป็นกระบวนการในการเตรียมการตัดสินใจเพื่อที่จะกระทำสิ่งใดๆ ในอนาคต โดยมุ่งหวังให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายด้วยวิธีการที่ดีที่สุด หรือให้ประโยชน์สูงสุด (Planning is the process of preparing a set of decisions in action in the future directed at achieving goals by optimal means)

สรุปก็คือ การวางแผนเป็นการเสนอแนะแนวทางในการทำงาน โดยการวิเคราะห์และตัดสินใจที่จะเสนอแนะข้อเสนอสื่อ (Proposals) ในการทำงานในอนาคต เพื่อให้บรรลุเป้าหมายด้วยวิธีการที่ดีที่สุด และถือว่ากระบวนการวางแผนเป็นเรื่องที่ต้องใช้เหตุผลและต้องใช้ความคิดเชิงประยุกต์อย่างมาก

ข้อสังเกต จากความหมายดังกล่าวข้างต้น การวางแผนจะมีลักษณะดังนี้

- เป็นการปฏิบัติ (Action)
- มีลักษณะไม่หยุดนิ่ง (Dynamic)
- เป็นกระบวนการอย่างมีขั้นตอน (Process)
- มีการกระทำที่ต่อเนื่อง (Continuous)

แหล่งที่มาของการวางแผน

พื้นฐานหรือแรงผลักดันที่ทำให้เกิดการวางแผนนั้นจะมาจาก 4 แหล่งด้วยกัน คือ

1. ปัญหา
2. ความต้องการ
3. ความก้าวหน้าทางวิชาการ
4. ความจำเป็น

ขั้นตอนการวางแผน (Planning Processes)

กล่าวโดยสรุป ขั้นตอนทั้งหลายในการวางแผนอาจจำแนกย่อยๆ ได้ 3 กระบวนการ ได้แก่

1. **ขั้นเตรียมการ** เป็นการกำหนดเค้าโครงกลยุทธ์ของแผน ซึ่งมีกิจกรรมสำคัญๆ ได้แก่

- 1) การกำหนดวัตถุประสงค์ของแผน
- 2) การกำหนดแนวทางของแผน

2. **ศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์** เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ความถูกต้องของงานในขั้นเตรียมการ ซึ่งข้อมูลในการวางแผนอาจจำแนกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

- 1) ความเป็นจริง (Fact) เกี่ยวกับข้อมูลที่ต้องใช้ในการวางแผน
- 2) ความโน้มเอียง (Trend) เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลที่ต้องใช้ในการวางแผนในอนาคต

3. **ลงมือวางแผน** หลังจากกำหนดความถูกต้องของแผนได้แล้วจึงลงมือเขียนแผนให้ถูกต้องตามรูปแบบที่ควรจะเป็นของแผนงาน โดยต้องกำหนดรายละเอียดให้ชัดเจนว่าจะทำที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร เป็นต้น

นอกจากนี้กระบวนการหรือขั้นตอนของการวางแผนนั้น ยังสามารถแบ่งได้เป็น 2 ระยะ คือ

- 1) การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning Process)
- 2) การวางแผนดำเนินการ (Operational Planning Process)

อย่างไรก็ตาม มีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนะขั้นตอนการวางแผนอย่างละเอียดต่างๆ กันไป ซึ่งจะยกตัวอย่างดังต่อไปนี้

1. กระบวนการวางแผนตามทัศนะของ ศ. Le Breton มี 14 ขั้นตอน คือ

1. **พิจารณาถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการวางแผน** ว่ามีความจำเป็นมากน้อยขนาดไหนที่จะต้องมีการกำหนดแผนเพื่อนำมาปฏิบัติ

โดยปกติต้องมั่นใจว่าการวางแผนจะต้องเป็นเรื่องสำคัญ และไม่มีวิธีอื่นใดจะช่วยแก้ไขปัญหาให้มีประสิทธิภาพได้มากกว่าการวางแผน จึงจะมีการวางแผน ทั้งนี้เพราะการวางแผนต้องเสียค่าใช้จ่าย กำลังงาน ต้องใช้เวลามาก และมีขั้นตอนที่ยุ้งยากหลายขั้นตอน

2. **กำหนดวัตถุประสงค์ของแผน** คือ การกำหนดว่าเราจะแก้ปัญหาไหนให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้อย่างไร โดยจะกำหนดเป็นวัตถุประสงค์หลักๆ สำคัญๆ ของแผนเท่านั้น

แนวข้อสอบ วิเคราะห์นโยบายและแผน

1. ในแนวความคิดการศึกษานโยบายศาสตร์ในแนววิเคราะห์นโยบายนิยมใช้ในนักวิชาการกลุ่มใด

(1) นักรัฐศาสตร์	(2) นักสังคมวิทยา
(3) นักรัฐประศาสนศาสตร์	(4) นักวิทยาศาสตร์
(5) นักเศรษฐศาสตร์	

ตอบ 3 แนวการศึกษาวิเคราะห์นโยบาย ถือเป็นแนวทางที่นักรัฐประศาสนศาสตร์นิยมใช้กันมาก มีจุดเด่นอยู่ที่การศึกษา ซึ่งเน้นการวิเคราะห์โดยทั่วไป (ในภาพรวม) มิใช่เป็นการศึกษารายกรณี และมีเทคนิควิธีการศึกษาที่ใช้หลักการของวิชาการหลายสาขามาศึกษาวิเคราะห์ ซึ่งการศึกษาตามแนวนี้ได้มีจุดเริ่มต้นระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยมีสหรัฐอเมริกาเป็นผู้ริเริ่ม

2. การระบุปัญหาของนโยบายต้องระบุปัญหาให้ 2 ลักษณะ คืออะไร

(1) สาเหตุของปัญหาและผลของปัญหา	(2) สาเหตุของปัญหาและอาการของปัญหา
(3) สภาพของปัญหาและอาการของปัญหา	(4) อาการของปัญหาและผลของปัญหา
(5) สาเหตุของปัญหาและสภาพของปัญหา	

ตอบ 2 การระบุประเด็นของปัญหาได้ชัดเจน จะต้องกำหนดใน 2 ลักษณะ คือ

1. สาเหตุของปัญหา 2. อาการของปัญหา

3. การกล่าวว่าปัญหาของนโยบายมีความเป็นอัตนัยสูง หมายความว่าอย่างไร

- (1) การรับรู้ปัญหาได้ไม่เท่าเทียมกันในหมู่ประชาชน
- (2) ไม่มีวิธีการแก้ไขปัญหาวិธีใดที่จะใช้ได้ในทุกกรณีปัญหา
- (3) ปัญหาของนโยบายจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา
- (4) ปัญหาของนโยบายจะเปลี่ยนแปลงไปตามบุคคลผู้กำหนดนโยบาย
- (5) ปัญหาของนโยบายได้มีตัวตนเป็นเพียงนามธรรมเท่านั้น

ตอบ 1 ความเป็นอัตนัยสูงของปัญหา หมายความว่า ในปัญหาหนึ่งๆ นั้นต่างมีความหมายในตัวเอง ขึ้นอยู่กับผู้รับรู้อาจจะสามารถรับรู้หรือตระหนักได้ถึง ความหมายของปัญหาดังกล่าวนี้หรือไม่ ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการรับรู้ ปัญหาได้ไม่เท่าเทียมกันในหมู่ประชาชน

4. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะแนวคิดในการวิเคราะห์
- (1) เพื่อประโยชน์ในทางการเมือง
 - (2) ต้องใช้หลายวิธี
 - (3) ต้องใช้หลักเหตุผล
 - (4) เป็นสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์ประยุกต์
 - (5) เพื่อประโยชน์ในทางการเมือง

ตอบ 4 แนวคิดการวิเคราะห์นโยบายมีลักษณะดังนี้

- 1. เป็นสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์ประยุกต์
- 2. ใช้วิธีการหลายวิธี
- 3. เป็นการใช้เหตุผล
- 4. มุ่งผลิตและแปรสภาพข่าวสาร
- 5. ข่าวสารที่ได้จากการวิเคราะห์จะนำไปใช้ประโยชน์ในทางการเมือง

5. ในช่วงการก่อตัวของนโยบายควรนำเทคนิคอะไรมาวิเคราะห์นโยบาย

- (1) การวิจัยประเมินผล
- (2) การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติและเนื้อหา
- (3) การวิเคราะห์ต้นทุน-ผลประโยชน์
- (4) เทคนิคการงบประมาณแบบฐานศูนย์

ตอบ 2 ในช่วงการก่อตัวของนโยบาย (Policy Formation) เป็นช่วงที่จะต้องมีการพิจารณาถึงปัญหาหรือความต้องการของประชาชน ดังนั้นการวิเคราะห์นโยบายในช่วงนี้จึงควรนำเทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติและเนื้อหามาใช้ ทั้งนี้เพื่อจะได้นำผลจากการวิเคราะห์นั้นมากำหนดเป็นแนวทางของนโยบายเพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาและความเป็นจริงต่อไป

6. ในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติปัจจัยอะไรที่ไม่สามารถจะควบคุมได้

- (1) วัตถุประสงค์ของนโยบาย
- (2) การทำงานเป็นทีม
- (3) งบประมาณ
- (4) ความเห็นที่ขัดแย้งกันของบุคคล
- (5) โครงสร้างขององค์กร

ตอบ 4 ในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นจะมีปัจจัยมากมาย ทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่นโยบายไม่สามารถควบคุมได้ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะกระทบกระเทือนต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ เช่น สภาวะทางธรรมชาติ ความเห็นที่ขัดแย้งกันของบุคคลหรือหน่วยงานต่าง ๆ

7. Walter Williams กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติหมายถึงการเตรียมวิธีการดำเนินการกับอะไร

(1) การวิเคราะห์นโยบาย	(2) เลือกแนวทางดำเนินการ
(3) ดำเนินการให้สำเร็จ	(4) ประเมินผลแนวทางการดำเนินการ
(5) คัดเลือกนโยบาย	

ตอบ 3 Walter Williams กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ (Implementation) มีความหมาย 2 ประการ คือ 1. การจัดหาหรือการเตรียมวิธีการทั้งหมดทั้งปวงที่จะทำให้การดำเนินการสำเร็จลุล่วงให้พร้อม 2. การดำเนินการให้สำเร็จลุล่วง

8. ข้อใดกล่าวผิดเกี่ยวกับความจำเป็นในการประเมินนโยบาย

- (1) เพื่อสร้างความยอมรับด้านมาตรฐานของการดำเนินงาน
- (2) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของนโยบาย
- (3) เพื่อเรียนรู้ถึงผลกระทบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นต่อชุมชนและสังคมส่วนรวม
- (4) เพื่อประหยัดงบประมาณที่ใช้ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ
- (5) เพื่อการตัดสินใจโดยเฉพาะการตัดสินใจในเชิงนโยบายว่าควรทำต่อหรือสิ้นสุดนโยบาย

ตอบ 4 ความจำเป็นในการประเมินนโยบาย มีดังนี้

1. เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และสัมฤทธิ์ผลของการใช้จ่ายเงินตามนโยบาย
2. เพื่อสร้างความยอมรับในด้านมาตรฐานของการดำเนินงานตามนโยบาย
3. เพื่อการตัดสินใจในเชิงนโยบายว่าจะทำต่อหรือไม่
4. เพื่อเรียนรู้ถึงผลกระทบต่าง ๆ ที่มีได้คาดคิดเอาไว้
5. เพื่อเป็นการพัฒนาตัวนโยบายได้ดีขึ้น

9. แบบอะไรถูกต้องในการวัดประสิทธิผล (Effectiveness Evaluation) ของนโยบาย

(1) แผนการรายงาน	(2) แผนตรวจงาน
(3) แผนประเมินผลงาน	(4) แบบวิธีทดลอง
(5) แบบการวัดประสิทธิภาพ	

67. ข้อต่อไปนี้เป็นข้อใดไม่ใช่ลักษณะของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

- (1) เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องและมีพลวัต
- (2) การจัดหาวิธีการที่ทำให้เกิดผล
- (3) เป็นการเปรียบเทียบผลงานกับวัตถุประสงค์
- (4) การทำให้สำเร็จตามเป้าหมาย
- (5) เป็นลักษณะของการนำนโยบายไปปฏิบัติทุกข้อ

ตอบ 3 ลักษณะของการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีดังนี้

1. การจัดหาวิธีในการดำเนินการที่จะทำให้เกิดผล
2. เป็นการดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายของนโยบาย
3. เป็นกระบวนการขององค์การที่ต่อเนื่องเป็นพลวัต
4. เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างการกำหนดเป้าหมายกับการกระทำ

68. ลักษณะใดของแผนที่แตกต่างกันจากโครงการชัดเจน

(1) ยืดหยุ่นได้	(2) ถือหลักประหยัด
(3) ความต่อเนื่องกัน	(4) มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน
(5) แก้ปัญหาได้	

ตอบ 1 สำหรับโครงการนั้นจะไม่มีคามยืดหยุ่นอย่างแผน เพราะโครงการนั้นจะถูกกำหนดอย่างเจาะจงทั้งรูปแบบวิธีในการดำเนินการ สถานที่ดำเนินการ และระยะเวลาในการดำเนินการ ดังนั้นในกรณีที่โครงการใดไม่ได้ระบุวิธีการดำเนินงานไว้ ก็ควรที่จะกำหนดขึ้นมาใหม่เลย

69. Le Breton กล่าวว่า ความสมบูรณ์ของแผนขึ้นอยู่กับปัจจัยใดมากที่สุด

(1) ความพร้อมของทรัพยากร	(2) ความเหมาะสมของระยะเวลา
(3) ความสมบูรณ์ของข้อมูลข่าวสาร	(4) แรงสนับสนุนจากสาธารณชน
(5) ถูกทุกข้อ	

ตอบ 1 Le Breton กล่าวว่า ความสมบูรณ์ (Completeness) ของแผนนั้น ขึ้นอยู่กับความพร้อมของทรัพยากรในการวางแผนและทรัพยากรในการปฏิบัติตามแผน ซึ่งหากมีทรัพยากรพร้อมจะช่วยให้แผนมีความสมบูรณ์ได้มากขึ้น

70. ข้อมูลตัวชี้วัดความสำคัญ (Significance) ของแผนได้ดีที่สุด

(1) หน่วยงานผู้เป็นเจ้าของแผน	(2) ความเร่งด่วนของปัญหา

แนวข้อสอบเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ

แนวคำถาม? เรื่องกริยา (verb)

- A week ago my maid_____bitten by a dog.
 - is
 - was
 - has been
 - will be
- Every summer my son_____to England.
 - goes
 - will go
 - has gone
 - will be going
- Everyday when Charles_____up, he exercises for ten minute.
 - get
 - gets
 - will get
 - has got
- “A full purse never lacks friends”_____a proverb.
 - is
 - will be
 - was
 - has been
- Water in the river_____up and down.
 - is flowing
 - flows
 - has flown
 - is frown
- At this moment, Larry_____to France.
 - is flying
 - has flied
 - flied
 - flies
- Tell him I_____her in two minutes.
 - am seeing
 - sees
 - have seen
 - saw
- Songkran Day_____next week.
 - is coming
 - has come
 - came
 - come
- She_____in the park right now.
 - is jogging
 - will jog
 - jogged
 - jogs

10. Sue _____ in this school for five years now.
1. teaches
2. taught
3. will teach
4. has taught
11. I _____ in this faculty since 1977.
1. worked
2. have worked
3. is working
4. works
12. We _____ Nan recently.
1. visited
2. will visit
3. have visited
4. were visiting
13. We _____ jus _____ to our new house.
1. have ; moved
2. will ; move
3. are; moving
4. did ; move
14. Veeraon said that she _____ her car.
1. had sold
2. has sold
3. sells
4. has been selling
15. I _____ on my thesis all day.
1. have been working
2. am working
3. works
4. will be worked
16. It _____ all morning and the weather was very cold.
1. had been snowing
2. had snowed
3. was being snowed
4. will snow
17. She _____ for her friend for three hour!
1. be waiting
2. has been waiting
3. waits
4. is waiting
18. In the future, human life spans _____ longer.
1. have been
2. will be
3. would be
4. be
19. By the end of next year, the company _____ our project.
1. would complete
2. had completed
3. is completing
4. will have completed
20. Next November he _____ in the last year of the program.
1. has studied
2. will be studying
3. is studying
4. would study

~ ๒๘ ~

สั่งซื้อได้ที่
www.SheetRam.com

โทรศัพท์ : 02-7230950,02-5141422,
085-9679080,085-9993722,085-9993740

โอนเงินเข้าบัญชี @มหาวิทยาลัยศรีปทุม

บริษัท ชีทราม จำกัด

ธนาคารกรุงไทย สาขาโชดชัย 4 เลขที่ 084-0-19786-1

ธนาคารกสิกรไทย สาขาโชดชัย 4 เลขที่ 721-2-52979-0

ธนาคารทหารไทย สาขาโชดชัย 4 เลขที่ 036-2-72452-8

แจ้งการโอนเงิน พร้อมชื่อ และอีเมลล์ที่

LINE ID : sheetram

โทรศัพท์ : 02-7230950,02-5141422,085-9679080,
085-9993722,085-9993740